

Publicerad 2005-07-12 19:32 av A-M

Latheten förblir

Jag tystnar när era munnar öppnas
och jag föredrar att inte synas
på samma gång som ni

vi har bara skilts ifrån varandra
någon gång för kanske inte alls så länge sen
när mina gatlyktor slocknade på grund
av strömavbrott

så jag bland vi
blev jag och ni
lärde mig se i ett mörker
som gamlingar kallar tanketräsk

och kanske har de ej alltför fel
för poesin leder inte alltid mot väl
men det som fastnat
sitter fast med släckta lyktor i en natt

Men nu skiljer vi oss åt
jag i mörker ni i sol
jag kommer inte ut
jag kommer inte ut

och ni vägrar försöka en öppen dörr
för de är ju så med människan
måste man trycka fastän det står dra
tycker de att det inte är värt det

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren A-M med Poeter.se id #563 innehar upphovsrätten